

Plaatsen

Harald (40 jr)) is getrouwd met Jodi (49 jr)) nadat haar man aan een levens-bedreigende ziekte overleed. Haar zoon heeft dezelfde ziekte geërfd, het is onduidelijk hoe lang hij nog te leven heeft. Pim (16) is behoorlijk visueel gehandicapt en woont nog thuis.

ADD

Een psychiater heeft de diagnose gesteld dat Harald ADD heeft. Attention Deficit Disorder wordt in het Nederlands ook wel eens Alle Dagen Druk (Doen) of Alle Dagen Dromen (Denken) genoemd. Hij kan beide kanten uit als er een signaal binnenkomt: Of hij remt af en volgt van binnen zijn eigen gedachten (Droomt) óf hij schiet vooruit om van alles en nog wat te doen (Druk), waarbij hij niet Denkt aan wat hij aan het Doen is. Het is bekend van ADD'ers dat ze er moeite mee hebben om te ordenen, prioriteiten aan te brengen en te stoppen als ze ergens volledig in opgaan. De tegenstelling is voor buitenstaanders onbegrijpelijk, want als ze iets aan het doen zijn, kunnen ze afgeleid worden door elk voorbijvliegend signaal.

Omstandigheden

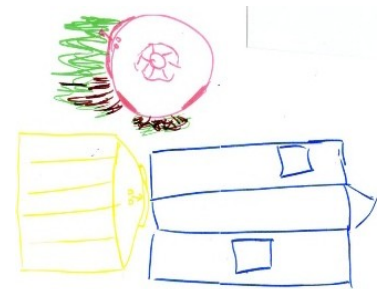
Harald is na een auto-ongeluk, met een whiplash in de WAO terecht gekomen. Hij houdt zich vooral bezig met klusjes in en rond het huis of voor wie hem daar vraagt, als ze op de camping zijn. Jodi heeft ook een WAO-uitkering. Zij heeft in een ziekenhuis de MRSA bacterie opgelopen. Daarbij heeft ze een aantal lichamelijke klachten waardoor ze niet in staat is om veel te doen. Pim is duidelijk haar zoon én zorgenkindje. Jodi: "Harald is ook een zorgenkindje. Hij is nauwelijks zelfstandig, vergeet van alles en blijft hangen in de meest simpele klusjes. Ik word er zo moe van." Pim wil leven ook al weet hij dat het niet lang zal duren. Als hij iets voor ogen heeft wat hij graag wil, probeert hij dat te bereiken, alleen de afhankelijkheid van anderen is lastig of juist (te) gemakkelijk.

Thuis

Vroeger thuis werd Harald in zijn afwisselende droom- of drukwereld niet echt begrepen. Hij ervaart een enorme afstand met zijn ouders en zijn broers. Hij kijkt op afstand toe en voelt zich daar alleen. Om niet te hoeven voelen, heeft hij zichzelf aangewend om er boven te staan. Door zijn terugtrekking gedrag komt hij arrogant over, waardoor hij zich nog eenzamer gaat voelen. Zijn vader geeft hem opdrachten, zijn moeder verbindt zich door stilzwijgend haar verdriet bij hem neer te leggen. Hij snapt er niets van. "Ik weet het niet, ik snap het niet, het lijkt wel of het nooit goed is wat ik doe." Langzaam begint hij in te zien dat hij Jodi de rol van zijn vader óf zijn moeder toekent en daarmee in oude patronen vervalt. Zijn beeld van een huis is een tent: "Ik heb het altijd bij me, ik kan er alles in doen, het is van mij."

Tenten

Hij tekent zichzelf een blauwe tent, met zijramen, ingang, puntdak. Jodi krijgt een gele met rond dak. Pim heeft het rode koepeltentje, die moet er achter.

We zetten stoelen en een krukje neer op dezelfde plaatsen als in de tekening. Hij beseft gelijk: "Dit klopt niet, ik neem voor hen alle zicht weg." Hij gaat proberen hoe het is als Pim voor zit, tussen hen in: "Het is wel vaak zo dat Pim tussen ons in zit." Recht voor, schuin voor. Hij is actief om te bepalen hoe het is en hoe hij het zou willen. Jodi naast hem en Pim schuin voor, wel nabij, maar niet ertussen. Hij begint zijn plaats te vinden in dit gezin. Het groeiende inzicht en zijn eigen keuzes maken, helpt hem om naast Jodi te komen. Samen hebben ze zicht op Pim die zijn eigen leven mag/moet leiden.

Gea Evenhuis

[www. agogischtherapeut.nl](http://www.agogischtherapeut.nl)

